

Azonosító: ART11 2011 03 31

Lelkednek sem Art egy kis táplálék

Pár pillanatra vissza kell térjek az előző hónapra, mert előbb zártam egy nappal és közben volt az Oscar-díj átadás.

A király beszéde négy díjat nyert:

Legjobb film

Legjobb rendezés (Tom Hooper)

Legjobb férfi színész (Colin Firth)

Legjobb forgatókönyv (David Seidler)

Szerintem még két díjat kellett volna kapnia a filmnek:

Legjobb férfi mellékszereplő (Geoffrey Rush) és a

Legjobb zene (Alexandre Desplat)

Természetesen, amíg a többi Oscar-díjas filmet nem láttam, a fenti véleményem elfogult, ha megnéztem a filmeket lehet, hogy megváltoztatom!

2011. 03. 05. szombat

BUDAPESTI KAMARASZÍNHÁZ
Shure Stúdió

SZOMORY DEZSŐ
Takáts Alice
tragikomédia két részben

cast

Tardy-Kodós Géza	Dunai Tamás
Tardy-Kodós György	Németh Kristóf
Takáts Alice	Nagy Cili m.v.
Takáts Zsolt	Újvári Zoltán m.v.
Markovitsné	Andai Györgyi
Markovits László	Dolmány Attila
Horeb-Homér	Kerekes József
Helvét Cica	Szabó Margareta
Ferenc	Cs. Németh Lajos
Gazdasszony	Nagy Adrienne
Díszlet-jelez: Asszisztens-ügyfél: Sugó	Dévényi Rita
	Harsányi Zsolt
	Paku Eva

Rendező: **BENEDEK MIKLÓS**

SZOMORY DEZSŐ
Takáts Alice

Szomorj Dezsővel találkozni a színházban igazi érzelmi-szellemi esemény. A Takáts Alice című drámája, amelynek ősbemutatója 1930-ban volt a Vígszínházban, szenvedélyesen szól egy fiatal nő életének meghatározó, sorsdöntő szakaszáról. Élete egy részét Berlinben töltötte, az ottani klinikán. Egy barátja-kollégája szintén. Am az orvos két évvel tovább maradt. Hogy miért - a teljes igazságot csak ők ketten tudják. Ez a titkos igazság mozgatja Takáts Alice életét - szenvedélyekkel, viharos hullámzásokkal.

Schöpfung Aladár, a Nyugat egyik vezető kritikus írója Szomorj Dezső drámájáról: „Takáts Alice rendkívüli ember; nagy lélek, nem mert bizonyos dolgokat csinálni és bizonyos dolgok történnek vele, hanem azért, ahogy ezekre a dolgokra reagál, ahogy az életével szemben áll s ahogy a maga problémáit elintézi. A lélek mértékét a feszültség adja meg, amire képes és Takáts Aliceben az első pillanattól az utolsóig erős feszültség dolgozik. Gyönyörű női alak ez, finom és erős, értelem és érzékek egyforma fejlettségében, tudata gazdagságában és tudattalanja mélységében, lelki függetlenségében és testi függésében. Semmi nincs benne, ami konvenció, maga él át mindent a saját módján.”

Jegyek válthatók a Budapesti Kamaraszínház Nyugati Kft. pénztáránál (VI. Nagymező u. 8., Telefon: 351-6812) naponta 14-19 óráig.

A Budapesti Kamaraszínház Nyugati Kft. Székhelye: (VII. Adorján u. 24., Tel.: 343-1125, 343-1127, 343-1130, 343-1119) Hétköznapokon 10-18 óráig.

Felvilágosító: Szűcs Miklós, a Budapesti Kamaraszínház igazgatója

Szomorj Dezső jövőbeni, lehet mondani, hogy egy mának megfelelő, szakmájában okos, tudatos, jól képzett női alakot mutat be aki, mint nő, úgys, mint női lélek, nem tud az érzéseivel mit kezdeni. Vár egy férfire, aki hatalmas szívességet tett neki, de hagyja magát elcsábítani, a professzora fia által és teherbe ejteni, igazából a professzorába szerelmes (lehet, hogy csak szakmailag), szóval teljes a káosz a lelkében!

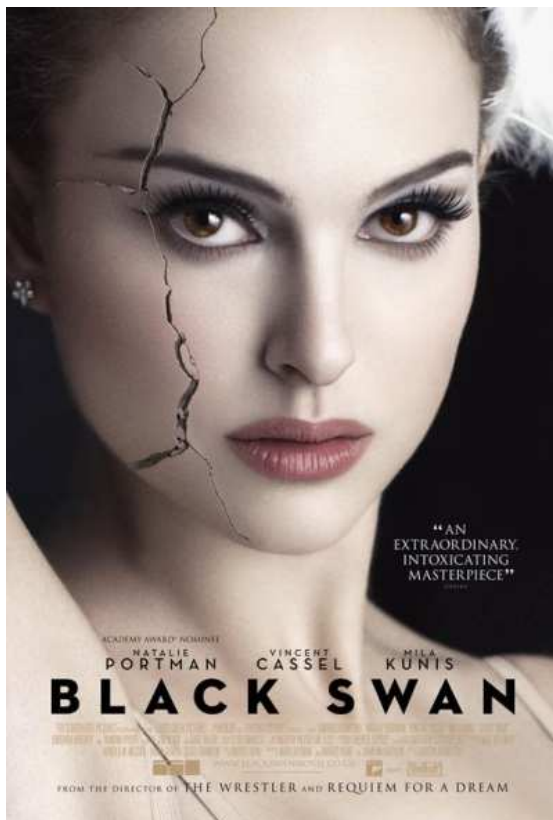
Nehéz szerep ez a Takáts Alice, fiatalon nem lehet eljátszani, mert kellene a szerephez némi színházi rutin, idősebben nem lehet eljátszani, mert egy fiatal

nőről van szó, tehát ki tudna segíteni: a rendező! Ez esetben: Benedek Miklós. Lehet azonban, hogy Magyarországon mindenki azt gondolja, hogy minek a rendező (minek a karmester!) hiszen ott a színdarab (kotta), abban minden írva van, csak el kell játszani. Benedek Miklós, természetesen tudja, hogy kell a rendező, Teszi is a dolgát, de mérsékelten. Persze az is lehet, hogy a legtöbbet hozta ki a Nagy Ciliből, ennyi volt benne! Vagy a Benedek Miklós nem jó rendező. (?)

Kis színpad, kis darab, kis pénz (ami azért jól jön), hát kis színházat csinálunk! Nagyon rossz módszer, mert az embereket leszoktatja a színházba járásról, vagy már le is szoktak? Mindezek ellenére óriási a siker, igaz, még csak a 3. előadásnál tartanak és arra még telik az ismerősökből. Úgy érzem, hogy egyedül a Cs. Német Lajos volt a helyén a szereplők közül és a Dolmány László, aki a darab utolsó percében, fájdalmában, hogy elvesztette a szeretett nőt elsírja magát, szép volt!

Imi szerint nem volt olyan rossz ez a darab, mit én itt előadtam és a Nagy Cili is jól játszott, a többiek is! Imi nagyon szereti a Szomorú Dezső nyelvezetét, Ő a mondatokat értékelte a darabban „kérem”.

2011. 03. 07. hétfő

Ildivel beszélgettünk az előadás előtt, Ő még nem látta a filmet, egyik ismerőst idézte: Az utóbbi évek legjobb filmje! Lórántffy Zsuzsi (Ált. isk. osztálytársam

együtt jártunk balettre, zongorázni) mondta, hogy: Hát.....érdekes! (Az „érdekes” című jelzőről éppen az előző levélben fejtettem ki a véleményem.) Mondom a Zsuzsinak: Neked nem tetszett a film! Hát igen! Illetve nem nagyon!

Nekem sem!

Miért: hiszen a főszereplő hölgy elnyerte az idei Oscar-díjat! Igen, tényleg jól játszik. Ez a film egy vad, őrült, szürrealista, thriller.

Igen kell harcolni a szerepért, igen valóban létezik „szereposztó dívány”, igen egy balerinának gyötörnie kell a testét (Lásd még: sportolók, versenyzők, az orvosnak meg tanulnia kell....), sokszor szenvedés a gyakorlás, a kárpótlás a siker! A tánc: öröm! Akinek nem az, ne csinálja! Ennyire azért nem kell, belehalni az akarásba! (Hol vagyunk már Degas „ártatlan” balerináitól?)

Egyetértek Imi azon véleményével, hogy a művészetnek, legyen az bármelyik ágazat, fel kellene keltenie a közönség érdeklődését a saját illetőleg más művészeti irányok felé! Magyarán: ha látok egy Degasról szóló filmet kíváncsi legyek Degas festményeire. (Lásd: Lány gyöngy fülbevalóval, aki látta ezt a filmet nem lett kíváncsi Vermeer többi képére?) Ez a film azonban nem tesz kíváncsivá, hogy megnézzem a Hattyúk tavát, sőt a táncosokat is rosszra teszi a szememben. Ez a film: komplett őrület.

Imi természetesen unta, neki nem kenyerre a tánc, nézése meg pláne.

Persze, lehet, hogy meg kellene kérdezni a Pártay Lillát a filmről!

Az még a baj ezzel a filmmel, hogy nem tudni kinek szól? A balettet értő, kedvelő közönségnek nem, mert ahhoz túl durva. A durva filmeket kedvelők pedig nem néznek meg egy balettről szóló filmet! Hhm?

Kitérő (bár lehet, hogy mégsem!)

Dél előtt (2011.03.08) felhívtuk a Balga-belga barátunkat, ma 76 éves. (Tavaly ilyenkor már készülődtünk a születésnapjának megünnepelésére a Kárász Szalonban).

Majdnem sírva mondta el, hogy nem tud lefogyni, pedig alig eszik, az ivásról is teljesen leszokott, baromira fáj a gerince, a dereka, nem tud menni. Annyit mozog a lakásban összesen, hogy az ágya, a TV és a konyha között döcög kb. 15 métereket. A szoba kerékpárt sem tudja használni, mert nem bírja fizikailag. Hová vezet ez? Hát sok jóra nem az biztos!

És akkor jöhet a párhuzam:

Ahhoz nem kell kényszer, erőszak, hogy legyőzzük saját magunkat?

Nem kell-e sanyargatni magunkat, hogy legyőzzük kényelmességünket, lustaságunkat. Hogy ne együnk meg azt a szelet kenyeret, ami éppen ott van előttünk? Hogy kényszerítsük magunkat a gyalogolásra, hogy ne ülünk kocsiba, vagy ne szállunk villamosra, hanem menjünk, menjünk a lábunkat használva. Hogy ne szállunk be a liftbe? Nem erőszakkal kell rávenni magunkat, hogy ne gyújtsunk rá, hogy ne igyunk, hogy ne együnk annyit? Élni akarok vagy sem ez itt a kérdés? Melyik a nagyobb erő bennem a kényelem, vagy az élni akarás? Teszek-e erőszakot magamon, sanyargatom-e magam a saját érdekemben?

Tehát, ha egyetemlegesen nézem a Fekete hattyút, ha eltekintek a thriller jelenetektől, ha átvetítem a kínlódást, az erős akarást valamely más célra, akkor azt kell mondjam, nem volt olyan rossz ez a film mégsem!

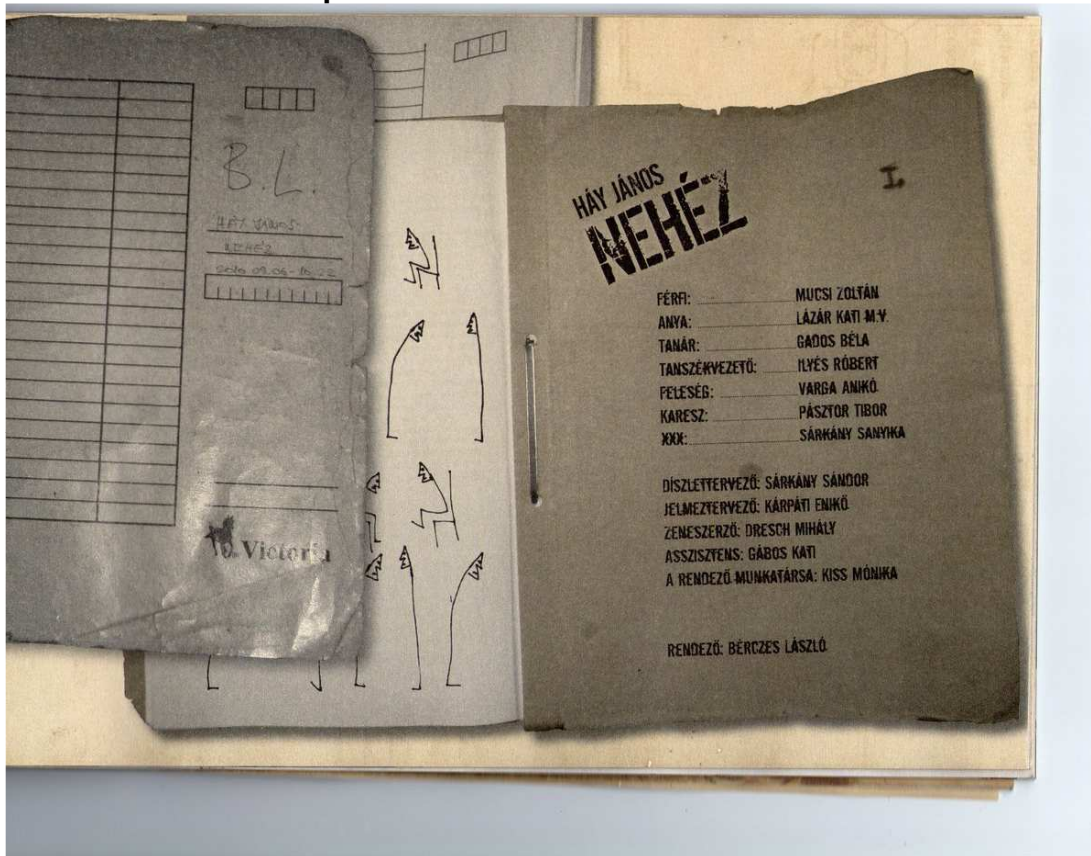
2011. 03. 11. péntek

Földrengés és cunami!

Keletkezett egy újabb tragikus nap a történelemben! És még milyen lesz a folytatás.....?(2012-re jószolt „világ vége” egyik eseménye, mondják a jószok, mert a Föld már nem bírja a terhelést!?)

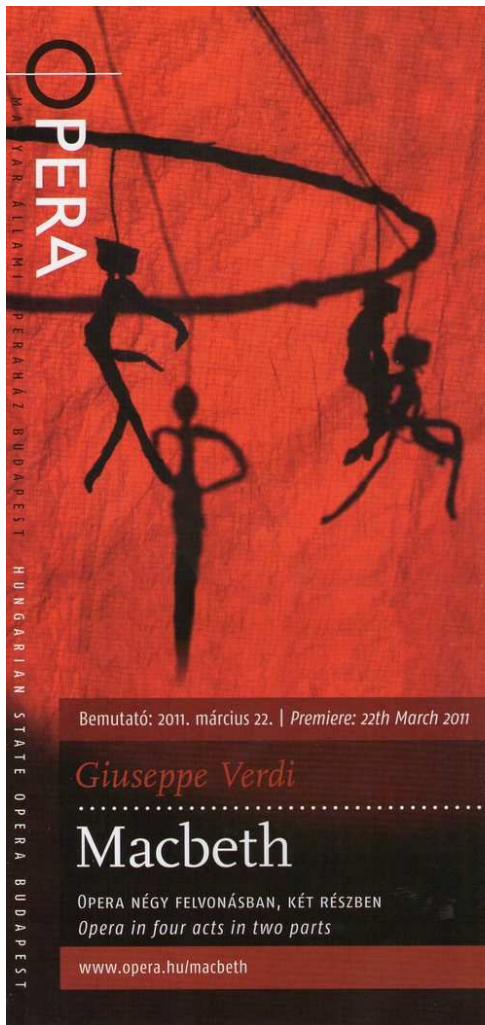
Gazdasági hatásaira már nem is merek gondolni, mert az olaj árára bizonyára hatással lesz! (..és nem csak....)

2011. 03. 14. vasárnap

Nehéz élni, nehéz átlépni egy másik társadalmi rétegbe, nehéz elviselni magunkat, nehéz meg nem értettnek lenni, szóval nehéz élni. Mucsi Zoltán egészen fantasztikusan alakítja szerepét, nem különben a Lázár Kati! Nagyon jó kis darab volt, javasolhatom megnézésre, főleg annak, Aki szereti a Mucsi Zoltánt. (Bárka Színház)

2011. 03.19. szombat délelőtt

2011 március » 25 » | 29 » | április » 3 » | június » 8 » | 11 » | 15 » | 19 »

Macbeth

Giuseppe Verdi

Opera négy felvonásban, két részben

Szövegíró | Francesco Maria Piave
Magyar nyelvű felírtok | Uhrman György

Karmester | Györfványi Ráth György
Rendező | Szinetár Miklós
Koreográfus | Nemes Zsófia
Díszlettervező | Horgas Péter

Jelmeztervező | Velich Rita
Animáció | Cakó Ferenc
Karigazgató | Szabó Sípós Máté

Macbeth: Alexandru Agache
Banquo: Fried Péter
Lady Macbeth: Lukács Gyöngyi
Udvarhölgy: Magyarai Eszter
Macduff: Rame Lahaj
Malcolm: Pataki Potyók Dániel
Macbeth szolgája: Clementis Tamás

Bemutató: 2011. március 22. | Premiere: 22th March 2011

Giuseppe Verdi

Macbeth

OPERA NÉGY FELVONÁSBAN, KÉT RÉSZBEN
Opera in four acts in two parts

www.opera.hu/macbeth

Az európai irodalom- és zenetörténet két meghatározó drámai zsenijének első találkozásától minden idők talán legsodróbb lendületű zenedrámája született meg. A Shakespeare íránt ifjúkorától rajongó Giuseppe Verdi (1813–1901) aligha találhatott volna forrongó személyiségének megfelelőbb témát a Macbeth vérgőzös történeténél, amit a firenzei Teatro di Pergola kínált fel számára 1846-ban. A hatalomvágytól a gyilkosságon át a zsarnoki trónig, majd tovább, a bűn emlékének és tudatának tébolyult mélységéig egyetlen lélegzetelállító ívben száguld előre a tragédia. A 19. század eleji olasz operaipar tucattermékeit messze felülmúló mű 1865-ben Párizsban is színpadra került, jelentős és jótékony változtatásokkal. Bár Párizsban nem ismétlődött meg a két évtizeddel korábbi firenzei siker, a darab e második verzióban vált a 20. századi repertoár szerves részévé, s ebben a formájában került színpadra Magyar Állami Operaházban is, Szinetár Miklós rendezésében, Györfványi Ráth György zenei irányításával. A címszerepben a nemzetközi operaelőadás első számú Verdi-baritonjának tartott, román származású világsztár, Alexandru Agache lesz látható. Macbeth felesles éneke, rossz szelleme, felbujtója és tetteitársa, vagyis Lady Macbeth szerepét Lukács Gyöngyi alakítja. A rendkívül látványos produkcióban a két főszereplő mellett egyenrangú harmadik félként szerepel a Szabó Sípós Máté betanított kórus, amely hol a sors kegyetlen fordulataiért felelős boszorkányok alakját ölti magára, hol a zsarnokság alatt nyögő Skócia népeként jelenik meg. „A Macbethet minden operámnál jobban szeretem és nagyobbra tartom” – írta apósának Verdi 1847-ben, s 1875-ben egy wagneriánus osztrák újságírónak azt nyilatkozta, hogy „magam is tettem kísérletet zene és dráma egyesítésére, mégpedig a Macbethben”. A háttorzongató zenei eszközöket felvonultató operát joggal tartja kedvencének minden olyan operarajongó, aki a műfajt többnek tartja a szép énekész pusztá ürügyénél.

Főpróbán voltunk.

Felhozták a pincéből a gúzsba kötött Lenint, hogy megtudják..... azaz meghívták a Szinetárt rendezni, hogy legyen végre egy normális előadás az Operában. S lőn.....

A történet ismert: Hogyan válik egy ember a hatalomvágy rabszolgájává, gyilkossá, önpusztítóvá. Nincs mérték, nincs megállás!

A Macbeth zenéje, a témának megfelelően drámai, nehéz szerepekkel, főleg a Lady Macbeth szerepe kíván olyan hanganyagot az énekestől, hogy alig-alig lehet teljesíteni. (Barátnőm, barátnője azt mondta a szünetben, hogy: Verdi, utálta az énekesnőket, hogy ennyire megkínozza őket! Hát lehet benne valami!)

Díszlet, jelmez jó, fekete-fehér egyszerű ábrázolása a jónak és rossznak, de volt benne egy nagy poén, amit tetszett nagyon. Amikor felmegy a függöny az egész színpad hófehér, álarcban és lepelben van minden szereplő. Pompás látvány. Kísérteties a zene (Itt fog találkozni Macbeth a jós boszorkányokkal), majd kellő időpontban megrázkódnak a fehér lepek és a karmester intésére felemelkednek a magasba, mindegyik alól egy-egy fekete ruhába (piros

BUDAPEST
KAMARASZÍNHÁZ

Shure Stúdió

Mark Ravenhill Piszkos fotók

Magyarországi bemutató!

Csak felnőtteknek!

NEWCASTLE THEATRE WORKSHOP

MNKT

nka

fideloEST

A&S

H&R

Hamburger Hünge

fordította: **Olasz Krisztina**

Heleen	Nagy Enikő
Bozso Péter	Bozso Péter
Tim	Szilcsu Péter Pál
Nadia	Stefanovic Angéla
Victor	Csadi Zoltán
Jonathan	Törköly Levente

Díszlet:	Szlivák István
Jelméz:	Ruttká Andrea
Asszisztens-ügylet:	Harsányi Zsolt
Szög:	Sajben Anita

Rendező: **NÉMETH ÁKOS**

Ar. info: Mark Ravenhill rendezésében a Cambridge Theatre & Associates Ltd.
a 1998-ban. Színháztervezés: 2000-ban.

Mark Ravenhill Piszkos fotók

Ravenhill darabja, bár első látásra politizáló színmű, valójában inkább magánindárad története. Napjaink Londonjában játszódik, a magyar néző számára olyan általánosok, a politikákban való csúszdásról, a nagy eszmék iránti közönyről, kijátszandásról, amelyek a művet Európa feléi felén külön érdekességgel ruházzák fel.

Nick, egy politikai merénylet elkövetője, a fehérből sok év után szabadulva lassan és keservesen ráébred, hogy ez már nem az a világ, amiből ő valaha kiszakadt...

„Nagy célok” már nincsenek, de mi van helyettük? A kusza szerelmek csak a testi vágyról, a magánytól való félelemtől szólnak, vagy legalább ezek valóidák?

A „Shopping and fucking” szerzőjének a művét még sosem játszották magyarul.

„Mark Ravenhill sokan a színház fenegerekének tartják, akinek egyetlen célja a megbortortoztatás. Azonban aki így tekint rá és művére, nem veszi észre a kidolgozott narratívákat, a nyelvi eleményeket, a politikai és intellektuális gondolkodást és a morális üzeneteket, amelybe szereplőt bedobja.”

Shirley Dent/Culture wars

Jegyek válthatók a Budapesti Kamaraszínház Nagyszíni Kft. pénztárándi (VI., Nagyörmö u. 8., Telefon: 351-6912) naponta 14-18 óráig.
A Budapesti Kamaraszínház Nagyszíni Kft. Szervezői (VI., Adonyi u. 24., Tel: 343-1125, 343-1127, 343-1128, 343-1116) hétfőközponon 10-18 óráig.

Felolási kiadó Szécs Miklós, a Budapesti Kamaraszínház igazgatója

Fotó: János Varga

Megint egy olyan darab, amire nem tudom azt mondani, hogy: Jó, de azt sem, hogy rossz! Lehet, hogy már nem értek „színházul”? Olyan darabokat ásnak elő, ami nekem magas? Vagy mi a fene van?

Mert mi történik ebben a darabban? Lecsuknak valakit, kijön a börtönből és nem érti a világot! Eddig értem. Azután: Moszkvából, Londonba megy egy fiatal fiú (valószínűleg kiszuperált balett táncos) és ott a testéből akar megélni. Rendben van, ezt is értem. Egy gazdag, de ADS-es fiú barátja lesz, aki titkolja a betegségét, utolsó, végső stádiumában elzavarná az orosz fiút, de nem tudja. OK. Szerepel még két nő, az egyik karrierista és mindenáron Európa Uniók képviselő szeretne lenni, a másik egy kis szerencsétlen rúd-táncosnő, akit rendszeresen ütleget a barátja, de Ő azért mindig az élet szép oldalát látja. És adva van egy korábban elvert politikus (amiért az első szereplőt leültették), aki megjelenik...

Itt azután elvesztem, egyszerűen nem tudom követni, nem értem, hogy miért kell így élni, mit akar a megvert politikus ezektől a lényektől, miért ilyen szerencsétlen mindenki....

Nagyítsátok fel (klikk a képre és szét kell húzni, csak ha letöltöd, akkor működik) a színlapot és olvassátok el, hátha abból több is kiderül. Hogy miért volt piszkos fotók a darab címe, azt végképp érthetetlen, rejtély!

2011. 03. 24.

A Bermuda háromszög botrány

KARINTHY XI. SZÍNHÁZ
XI. Bartók Béla út 130. 1115. Bp. Tel: 203-8994

29. évad
BUDA NÉPSZERŰ SZÍNHÁZA

Renee Taylor és Joseph Bologna

**A BERMUDA HÁROMSZÖG
BOTRÁNY**

Vígjáték két részben
Fordította: UNGVÁRI TAMÁS

Fannie Lövenstein.....	VOITH ÁGI
Tess La Ruffa.....	ESZTERGÁLYOS CECILIA
Johnny Paolucci.....	KOLTAI RÓBERT
Rabbi Levi.....	KÉZDY GYÖRGY
Angela.....	TIMKÓ ESZTER
Rita.....	VERTIG TIMEA

Díszlet: É.KISS PIROSKA Jelmez: TORDAI HAJNAL
Koreográfus: BODOR JOHANNA Zene: DÖME ZSOLT

Kellék: BÍRÓ TAMÁS Fény: HUTTER FERENC
Díszlet kivitelezés: MAJOR ATTILA, CZINKA GÁBOR

Szenika, asszisztens: RIDZI GÁBOR

Művészeti vezető:
KARINTHY MÁRTON

Rendező:
BODROGI GYULA

Jó ez a kis színház jó, hogy megáll a saját lábán jó, hogy ez a 29. évadja – nagy teljesítmény – megúsza botrány nélkül, szép csendesen elvan.

Azt hiszem, hogy a színházról írt jó tulajdonságok, egyben a rossz tulajdonságai is. Ez egy vidéki színház Pesten. Rossz helyen van, nem lehet oda életet vinni, ahol minden kihalt! (Egyébként a József Attila Színháznak is ez a baja!) Az az érzésem, hogy ide a színészek "tájolni" járnak. Hiába jön ide az Esztergályos, Bodrogi, Voith nem tudják magukkal hozni a „színvonalat”. Gyenge a környék, gyenge az épület, gyengének látszanak a színészek. (Egyébként lehet, hogy azok is!)

Nagy itt az igyekezet. Karinthy hívja a „neveket”, hogy fellendítse egy kissé a színházát és jönnek a „nevek”, de nem tudják hozni a nívót, valami furcsa változáson mennek át, amíg beérnek a színházba, elfelejtik, hogy kik Ők!

Voith Ági tényleg megöregedett, kiöltözve meg kifejezetten bohóccá válik, Esztergályos nem olyan jó, mint a Mici nényben, Koltai hozza a vállfás szerepét a „Sose halunk meg” című filmből, Kézdi Györgynek pedig semmi hangja sincs már, játssza a tőle megszokott zsidó szerepet.

Pedig sokba kerülhetett a darab. Legalábbis a jelmezek eléggé drágák lehetnek. Két szereplőn láttam olyan ruhát, ami szabászati mestermű. Jó anyag, jó szabás és mi az eredmény slank, csinos megjelenés. Ez pedig a francia, mellvarrás nélküli ferde szabás (diagonál), amit nagyon, nagyon nehéz eltalálni, de itt ebben a darabban két ruhát is sikerült tehetségesen megalkotni. És még: Voith Ágit öregíti a szőke paróka, Esztergályos meg annyira szőke, hogy nem illik hozzá a vörös. Amíg paróka nem került a két főszereplő fejére, addig volt valami közük a lányaikhoz, legalább a hajuk egyforma volt.

2011. 03. 27. vasárnap

Megnéztük a Budapest Galériában ezt a kiállítást, amelynek alkotói a legváltozatosabb módon ünneplik műveikben Lisztet.

Liszt portré, elhasznált magnó-, videoszalag, repülő hangjegyek, utazó szekrény, zene-hal (rézfúvós hangszer + rézkilincsek), szóval minden volt. A kiállítás Liszt Ferenc születésének 200. évfordulójára készült, a Tavasz Fesztivál egyik rendezvénye és körbe fogják vinni az év során Európa Liszt Ferenc által is látogatott városaiban.

Ebből az alkalomból megtekintettük az átépített Március 15. teret. Ezt a teret valamikor emeletes térnek hívtuk, amikor a Kisfiam egészen kicsi volt, szerette, mert itt lehetett „focizni” és mászkálni a romokon.

A jelenlegi átépítés után most ilyen „lapos” lett:

Ráadásul nincs is készen, pedig át lett adva. Úgy tűnik, hogy a Hajós Andrásnak lesz igaza, aki az egyik Heti 7-es műsorban azt mondta, hogy nálunk minden úgy van készen, hogy nincs egészen befejezve, nálunk ez a kész és hozzá kell szoknunk. Lásd: Margit-híd, ki tudja, hogy mikor lesz befejezve. Vagy (ezt én teszem hozzá) a Horvát-kertben tavaly szeptemberben átadott Déryné szobor, ami a mai napi így néz ki:

A körlet nincs rendezve, nem készült el a glorieta, a világítás, a kerítés, a földmunka, de át van adva!

Azután végig sétáltunk a Duna-korzón, Budapest frekventált idegenforgalmi látványosságán. Mindenfelé kosz, piszok kutyaszar, feltöredezett járda, szerte szét szórt burkolólapok (munkavégzésnek nyoma sincs). Hiába a helyes kis szobrok, ha a körlet randa. Mikor lesz nálunk osztrák szint?

2011. 03. 28. hétfő

Nemzeti Színház: Kvartett

A Nemzeti Színház és Gergye Krisztián Társulata közös produkciója:

Heiner Müller
Kvartett
Choderlos de Laclos nyomán
fordította | Kurdi Imre
Hommage à Hajas Tibor

Valmont	Átföldi Róbert
Madame de Merteuil	Udvaros Dorottya
Táncos	Gergye Krisztián
Táncosnő	Virág Melinda
Énekesek	Mikecz Kornél, Nagy Bernadett, Philipp György, Szakács Ildikó
díszlet	Árvai György
jelműz	Béres Móni
zenei szerkesztő	Philipp György
dramaturg	Vörös Róbert
rendezőasszisztens	Bencze Zsuzsa

rendező **Gergye Krisztián**

A szerző meghatározása szerint a történet helyszíne „szalon a francia forradalom előtt, vagy bunker a harmadik világháború után”. Laclos levtéregényének két alakját, Valmont-t és Madame de Merteuil-t – a **Veszedelem viszonyok** filmekből ismert intrikusokat – Heiner Müller emblemikus figurává írja: a test és a vágy szörnyetegeivé.

Az előadás 16 éven aluliak számára nem ajánlott!

Jegyek válthatók
a Nemzeti Színház Jegyirodájában (1061 Budapest, Andrássy út 28.)
hétköznap 10 és 18 óra, hétvégén 11 és 19 óra között.
Tel.: 373 0963, 373 0964, 373 0995, 373 0996
a színház pénztárában hétköznap 10 és 18 óra között,
munkaszüneti és ünnepnapokon
14 és 18 óra között, illetve az előadások kezdeteig. Tel.: 476 6868
online | www.nemzetiszhaz.hu valamint az ismert jegyirodákban

NEMZETI SZÍNHÁZ
MINISZTERUM

Ha kiemelném az erotikát Femme Fatale, Kárász Szilvia által létrehívott előadásból (2006 május 6. MÜPA, Zenerotika hangra és fényre), akkor eljutnék a ma látott előadáshoz. A közös nevező pedig: Gergye Krisztián. Rendezése, a táncok, az ötletei, a mocskokban való megmártózás (szó szerint), minden ötlet Tőle származik, de én nem tudok Gergye Krisztiánul.

A férfi és nő közötti örök izgalmas feszültséget, pedig az Alföldi Róbert és az Udvaros Dorottya „hozzák” profi módon. Tőlük (írótól persze) megtudhatjuk, hogy a nő körül (szex) forog a világ, minden férfi szeret meztelen hölgyet bámulni és értük, egymásért, a szerelemért avagy a szerelembe bele is lehet halni. Mindazonáltal nem tetszett ez az előadás, a Kárász mű öt évvel ezelőtt pedig igen. Igazából nem tudom megítélni ezt a darabot, lehet, hogy nem értettem? Nézzétek meg, hátha megtudok valamit, amit kihagytam, nem vettem észre, vagy csak nagyon fáradt voltam?

(Utólag írtam hozzá, ami itt következik, az után, hogy láttuk az Én vagyok a Te c. Esterházy darabot. Rájöttem, hogy Alföldi Róbert ízlés világában fulladozom. Minden összevág: A park, a Vassza Zseleznova, a János vitéz III. felvonása, A vadász jelenetek..., a Kvartett, a Jég, Jeremiás.. és még sorolhatnám, mind, mind Alföldi Róbert! Bárki legyen is az író, rendező, itt minden „alföldiül” van, de hát ez az Ő színháza. OK, de ilyennek kell lenni egy Nemzeti Színháznak vagy kapjon az Alföldi egy kísérleti stúdiót? Igaz, csak ezen a helyen biztosított számára a kiváló színészcsapat, a pénz, kérdés, hogy meddig?)

2011. 03. 31. csütörtök

A KECSKEMÉTI KATONA JÓZSEF SZÍNHÁZ
ÉS A THÁLIA SZÍNHÁZ KÖZÖS PRODUKCIÓJA

Székely János
Caligula helytartója

In memoriam Taub János

Petronius.....	KŐSZEGI ÁKOS
Barakias.....	DUNAI TAMÁS
I. Agrippa.....	KÖRTVÉLYESSY ZSOLT
Decius.....	HEGEDŰS ZOLTÁN
Lucius.....	PÁL ATTILA
Probus.....	FARKAS ÁDÁM
Júdás.....	P. GYÖRFFY ANDRÁS

Díszlet, és jelmeztervező: Vereckei Rita	Zeneszerző: Horváth Károly
Dramaturg: Hárs Anna	Világítástervező: Farkas József
A rendező munkatársa: Vári János	Súgó: Arató Andrea

Rendező: Bagó Bertalan

Székely János erdélyi költő, író, drámaíró lassan húsz éve nincs közöttük. Kevés szó esik róla, pedig a maga idejében az erdélyi magyar irodalom egyik legelismertebb alakja volt. Hírnévét elsősorban drámáinak köszönheti, legismertebb műve a *Caligula helytartója*. Ez a verses formában írott történelmi tragédia az egyén és a hatalom erkölcsi problémákkal terhelt viszonyát boncolgatja: hogyan lehet lehetetlen körülmények közé kényszerítve is embernek maradni.

Mit tehet az ember, ha főnöke egyrészt a világ, vagy legalábbis a Római Birodalom teljhatalmú ura, másrészt egy tébolyult, akitől minden kitélik, azaz Caligula? Végrehajlja a parancsot. Petronius, Caligula szíriai helytartója elindul tehát a császár aranszobrával és azzal a utasítással, hogy a szobrot a zsidók jeruzsálemi templomában fölállíttassa. Mert - mint mondja - muszáj. De erre a zsidók azt mondják: lehetetlen. A darab kérielhetetlen pontossággal mutatja be a helytartó kétségbeesett helyzetét, és emberségéből fakadó tragédiáját.

Bár ma már, a kelet-európai diktatúrák letűnével, kevésbé érvényes a darab politikai olvasata, Székely olyan általános érvényű morális kérdéseket feszeget, amiknek köszönhetően a dráma mit sem veszít naprakészségéből; a verses tragédia mindaddig érvényes marad, amíg létezik hatalom és a hatalomnak kiszolgáltatott ember.

Székely darabját 1978-as ősbemutatója óta többször is színre vitték határon innen és túl. A magyar színháztörténet kiemelkedő alkotása volt Taub János 1988-as szolnoki Caligula-bemutatója. A kiváló Kossuth-díjas rendező 2010 februárjában távozott közülünk. Az előadást az ő emlékének ajánljuk.

Bemutató: 2011. január 14-én, este 7 órakor a Ruszt József Stúdió Színházban
2011. január 20-án, este a Thália Stúdióban

Ez a darab, amit ma láttunk maga a tökély. Elementáris erővel játssza el Kőszegi Ákos a helytartó lehetetlen helyzetének szerepét. Persze jó darabot, lehet jól játszani. Szörnyű dráma ez a színmű, és politikailag nagyon tanulságos. Székely János egyértelműen, gyönyörűen kimondja: (Caucescu uralma idején írta a darabot)

Barakiás: (zsidó rabbi)

***A hatalom természetes
Végső határa az a pont, ameddig
Az alattvalók hűsége kitart.***

*Ha nincs ilyen pont, méltóságát veszti
Az emberélet. Szégyen lesz leélni*

Petronius: (Caligula helytartója)

***Lehet, öreg. Biz' isten meglehet, de
Mert parancsától függünk mindahányan,
Ezen most már az isten sem segít.***

De, ha az Isten sem segít, akkor ki?

A darab végén, Caligula halála után, (saját emberei ölik meg) a helytartó kinyitja a ládát, melyben a császár aranyszobrának kellene lennie, de egyszerre azt veszi észre, hogy Ő maga ül a láda közepén!

Bölcs férjem az előadás után megjegyezte: Már a Jevgenyij Svarc is megírta a Sárkány című darabjában: „A sárkányság, sárkányságot szül!”.

(Egy páran igazán megtekinthetnék ezt az előadást a mostani földi hatalmasságok közül, mint ajánlott irodalmat, színdarabot. De erre nincs sok remény, mert eddigi színházi, operai, pályafutásom alatt alig-alig láttam politikust az említett művészeti helyeken, kivétel a Rockenbauer Zoltán és a Kupa Mihály.)

Kedves hűséges Olvasóm, ismét köszönöm az elolvasást!
Ennyi volt a márciusi ARTalom!

Tulipánfa a KogArt kertjében

Üdv Ibici

Igyatok sok vizet, hogy egészségesek maradjatok!